

HLADNOTICIAS

Nové gymnázium

Vlivem silné devastace půdy přerušil ObvNV v Ostravě 2 v loňském roce vyučování v budově gymnázia na Hladnově a žáci se přestěhovali provizorně do nových učeben jazykové školy v Ostravě 1 na Jízdárenské ulici.

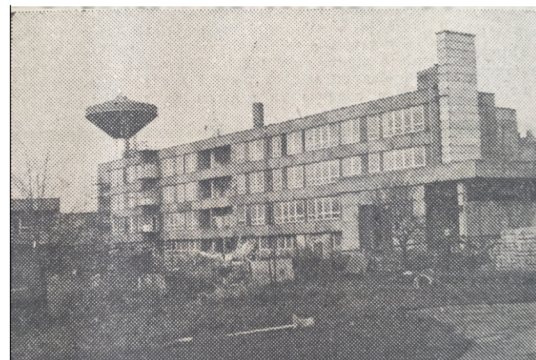
Pracovníci ObvNV v Ostravě 2 a KIÚ rozhodli, že novou budovu gymnázia posta-

Tradice gymnázia Opět na Hladnov

V roce 1977 se naposledy zavřely dveře za studenty v budově hladnovského gymnázia v Ostravě 2. Starý objekt prostě dosloužil, a tak následovalo postupně stěhování do prostor ostravské jazykové školy na Jízdárenské ulici.

„Hostování“ gymnázia v této budově se o pár let prodloužilo, nicméně v letošním roce se profesori i studenti opět dočkají obnovení středoškolské tradice Hladnova. Nová škola, kterou na tomto slezskoostravském kopci urychleně dokončují pracovníci n. p. Bytostav – závod 01 Ostrava, začne sloužit svému účelu 1. září 1985.

speciální vydání u příležitosti
70 LET HLADNOVA

Milí čtenáři, jmenuji se Daniel Kašička, jsem ředitelem Gymnázia Hladnov a rád bych se s Vámi touto cestou podělil o své postřehy z mého působení na gymnáziu.

Když jsem do vedení organizace nastoupil v roce 2005, procházela toho času škola velkou obměnou studijních oborů. Byl vyřazen studijní obor osmiletého gymnázia, které bylo nahrazeno šestiletým česko španělským studiem a zároveň byl rozšířen čtyřletý studijní obor živé jazyky (posílená výuka anglického jazyka). Těmito kroky se gymnázium všeobecně plně zaměřilo na výuku cizích jazyků.

Ruku v ruce s podporou jazykového vzdělávání jsme se zapojili do celé řady jazykových projektů. Stěžejním nositelem projektových aktivit školy se stal program Erasmus plus, který nám během let umožnil spolupráci s významnými evropskými školami a mnoho studentů mohlo využít hrazených studijních výjezdů do zahraničí.

Pozice ředitele školy však není soustředěna pouze na výukový proces, souběžně jsme se snažili modernizovat a vylepšovat školu tak, aby se v ní všichni cítili příjemně a mohli jsme naplno využívat její potenciál. Ve spolupráci se zřizovatelem se budova školy proměnila - rozrostla se o moderní sportovní areál, zrekonstruovaly se učebny, odborné učebny a laboratoře. Pokud školu navštívíte, sami se můžete přesvědčit.

V roce 2011 došlo ke sloučení se státní jazykovou školou v Ostravě a začali jsme nabízet jazykové kurzy a zkoušky široké veřejnosti. Výuka cizích jazyků dosáhla vysoké úrovně, dnes žáci třetích ročníků pravidelně skládají mezinárodně uznávané jazykové zkoušky z angličtiny a španělštiny. Nejen proměna areálu školy, ale zejména rozvoj výchovně-vzdělávacího procesu při využívání nejmodernějších metod výuky by nebyly možné, kdybych kolem sebe neměl kolegy, kteří do výuky vnášejí kvalitu a příjemnou atmosféru.

V posledních letech se učitelé nezaměřují pouze na faktografickou výuku, ale na práci s žáky, individuální přístup a rovné studijní podmínky. Snažíme se, aby žáci byli ve výuce aktivněji zapojeni. Jsme si vědomi výroku Jana Ámose Komenského: „„Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale samy nejdou.““ Důkazem úspěšnosti tohoto trendu je zájem uchazečů o studium na naší škole, který se každým rokem zvyšuje.

Čas strávený na gymnáziu, je to již 18 let, považuji za to nejlepší, co mě v profesním životě mohlo potkat. Práce mě stále naplňuje, nepřetržitě nás napadají další nové „vychytávky“ na zlepšování se po všech stránkách. Občas čelíme různým objektivním výzvám (jako byla například online výuka v době covidu), ale i tyto zkoušky nás posouvají pořád dál.

Jsem vděčný za to, že jsem se během mého působení mohl setkat se zajímavými lidmi a známými osobnostmi, rád se setkávám s bývalými kolegy i s našimi absolventy. Vždy mě zahřeje u srdce, když naši studenti dosáhnou úspěchů na poli profesním, ale také osobním, a k Hladnovu se hlásí. Jsem na Hladnov hrdý a s pokorou si užívám každý den na gymnáziu. Je mi ctí, že jsem se stal součástí velké hladnovské komunity.

Jak se (ne)dostat na vysněnou školu

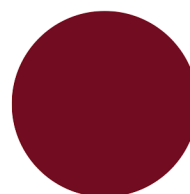
Když jsem nastupoval do 8. třídy základní školy, velice brzy vyvstala otázka „Kam s ním?“, teda jako se mnou po základní škole. Ano v roce 1983 se končilo v základní škole 8. třídou. Celé to vyzní ještě zajímavěji, když doplním, že se stále jednalo o základní devítiletou školu, ZéDéeŠ. Znalci tehdejších poměrů vědí, že to byl poslední rok, kdy sice žáci ještě mohli jít do třídy deváté a tak trochu si vše před střední školou zopáknout, ale já jsem byl toho názoru, že už si nic zopakovat nechci, a začal přemýšlet kam dál. Vzhledem k tomu, že jsem chtěl být učitelem (důkazy by se našly v archívech, neboť průzkum, čím bychom chtěli být, se konal pravidelně, nejméně jednou ročně), volba dosti jasně ukazovala na gymnázium.

Jenže které? Moje třídní učitelka nabyla dojmu, že bych měl zkusit matematicko-fyzikální gymnázium v Bílovci. Myslela si, že jsem nadaný, a netušila, že matematika mě jen baví. Ale není to jedno? Možná i dnes by se dalo říct, že je to ta lepší varianta. Ale k věci. Jako druhou školu (taky jsme mohli podat dvě přihlášky, heč!) jsem si napsal do přihlášky klasické gymnázium, no a nejbližší v mém okolí bylo Gymnázium na ulici Na Jízdárně. Vlastně to bylo Gymnázium Hladnov, přemístěné na tuto adresu na dobu blíže neurčenou. Stavěla se totiž nová budova tohoto gymnázia, ta původní byla už v tak špatném stavu, že stropy v učebnách musely být podepřeny kůly.

Na zmíněné gymnázium v Bílovci byly talentové zkoušky z matematiky, jel jsem na ně v těch 14 letech úplně sám a vůbec nechápu, jak jsem tam dojel. Dnes by mě museli dovézt rodiče a vzali by s sebou i dědečka s babičkou a psa. Talentové zkoušky jsem udělal, ale pro velký počet uchazečů jsem přijat nebyl. Nepřipomíná vám to něco? No, ale když tenkrát někdo nebyl přijat, tak řekněme, až na výjimky prostě nebyl přijat definitivně. Takže jsem nakonec skončil na náhradní škole, aspoň jsem to měl blízko bydliště. No vydrželo to jen dva roky. Nová budova Gymnázia Hladnov byla zkolaudována a šup s námi na Slezskou. Zkolaudována byla, ale fungovala s omezením, dodělávalo se lecos za pochodu. Já jsem studoval zejména život a byly to moje nejkrásnější studentské roky. Když jsem se zde v roce 1995 vrátil jako učitel, vrátil jsem se domů.

Když se něco v životě uchýlí od vytouženého směru, nemusí to dopadnout vždy špatně. Vám všem přeji, abyste se dostali na vytouženou školu. Hlavně když to bude Gymnázium Hladnov. Jo a pokud budou od příštího školního roku moci dávat žáci tři přihlášky, dejte si na třetím místě Gymnázium v Bílovci, už se tam talentové zkoušky nekonají, asi by se nikdo nepřihlásil.

Jiří Košťál

Jak jsem se stal ředitelem této školy?

Začalo to událostmi kolem 17. listopadu 1989. Sledovali jsme, co se děje v Praze, a bylo nám jasné, že se chceme zapojit do událostí tady v Ostravě. Svolali jsme jako učitelský sbor schůzi a domlouvali se co dál. Jasně bylo, že vedoucí úloha strany musí skončit. Jak to udělat zatím jasné nebylo. Učitelský sbor musel mít někoho, kdo jej bude reprezentovat, kdo za něj bude mluvit a podobně. Dopadlo to tak, že jsem byl zvolen prakticky jednomyslně.

Vlastně jsem se stal takovým ředitelem z vůle lidu. Jako takový jsem zastupoval školu při různých jednáních se zástupci školství na kraji. Byla to jednání, kde nepadla jediná odpověď na jakoukoliv otázku. „Jako ředitel jednejte, jak uznáte za vhodné.“ Tak jsem to tak dělal. Vlastně mi to vyhovovalo.

Hladnov s novou tváří

K výročí města se pracující ostravských podniků a závodů zavazovali zlepšit prostředí v továrnách, okolí šachet a pracovních hal, a tím zkrášlit i město. Závazky se proměňovaly ve skutek, mnoho se skutečně změnilo k dobrému. Také pracující Dolu Ostrava, závod Petr Bezruč, slíbili, že do Dne horníků upraví a zkrášlí okolí šachty. Závazek splnili. Prostor u křižovatky Michálkovické a Hladnovské ulice na nejvyšším bodě kopce Hladnova se změnil k nepoznání: sadová úprava, zeleň a květiny, nové parkoviště, krásné osvětlení, moderní budovy.

Mezi profesory i studenty ostravského gymnázia Hladnov platí:

Škola základ pohybu

Gymnázium Hladnov se může pyšnit mezi ostravskými školami tohoto typu tradicemi z nejobohatších. Důležitou součástí životní školy byl vždy sport a nepřehlédlná sbírka diplomů, pohárů a dalších cen ze soutěží všech stupňů — včetně celostátních — to jen potvrzuje.

Od konce 70. do poloviny 80. let, kdy škola působila v budově na Jizdrenské ulici, byl její sportovní ráz podtržen i tím, že v každém ročníku existovala tzv. sportovní třída. A tak zde své středoškolské vědomosti nabývali například reprezentanti ve stolním tenisu Hrachová a Demek, gymnastka Zemanová, boxaři Josef a Tomáš Trtikové, fotbalista Staš a řada dalších, kteří už získali reprezentační či prvotřídní dresy.

Od školního roku 1985–86 se gymnázium přestěhovalo zpět na Hladnov, do nové budovy. Rozloučilo se současně se sportovními třídami, které byly soustředěny do speciální sportovní školy v Ostravě-Zábřehu. Škola si však své sportovce vychovává dál. Právě zde tělocvična byla dána do provozu až ve druhé polovině školního roku (a stále ji chybí základní vybavení — jako koše, branky atd.).

Profesoři Václav Hýža a Bořek Sklenář mají letité zkušenosti s tréninkem basketbalu. Ve svém volném čase oba vedou mládež v TJ NHKG. A samozřejmě také ve škole. Hýžovu družstvu děvčát utekl letos postup

do celostátního finále středoškolských her v pověstný chloupek.

Škola však zdaleka nespoutuje jen pro výsledky. Svazáci si například organizují celoroční mezinárodní ligu minikopané, v průběhu roku pořádají řadu dalších turnajů. Klání v sálovém fotbale se zúčastnilo i mužstvo profesorů a třebaže většina z nich by mohla být i těm nejstarším studentům otec, vyhráli základní skupinu a za velké podpory publika bojovali ve finálové části. V těch chvilích sportovního zápolení míří i rozdíly mezi katedrou a lavicemi. Když pak student svého profesora napálí v zápale boje míčem prude do tváře a odpověď na jeho omluvy jsou mu slova: to je v pořádku, fotbal nejsou „taneční“ — je všem tak nějak dobře. A stisky rukou po zápase se potom určité odrážejí ve vyučovacím procesu, kdy ti od katedry a ti z lavic mají k sobě blíže.

Ve znamení sportu byl na hladnovském gymnáziu i předposlední den školního roku. Profesorka Zlata Zvolánková organizovala orientační běh, její kolegyně Dagmar Skýbová volejbalový turnaj. Václav Hýža řídil fotbalové duely. A nebylo snad studenta, který by ten den nevyběhl na kolbiště. O den později pak byly téměř všem spolu s vysvědčením předány i odznaky zdatnosti a stříbrné vůbec nebyly výjimkou. Prostě — hladnovské gymnázium v Ostravě sportuje. (VYS)

V průběhu ledna proběhl konkurz. Na základě jeho výsledku jsem se stal ředitelem této školy. Dodatečně musím poděkovat tehdejším kolegům, že mě podpořili v mých snahách o dobré fungování školy.

Kdo doufal v nějakou veselou příhodu, nemusí být zklamán. Veselé bylo vše, co se odehrávalo. Byli jsme vlastně amatéři a snažili se o úspěch. Když se podívám na naši školu, myslím, že se nám to dost povedlo.

To, co jsem napsal, je pro vás historie a to je dobře.

Vzpomínal Bořek Sklenář

Vzpomínky 1994-2005

„Pouze to, co děláme pro ostatní, stojí za to“
(Albert Einstein)

Do funkce ředitele jsem nastoupil v školním roce 1994/95 a následně jsem funkci vykonával deset let.

Předcházející ředitel Mgr. Bořek Sklenář převzal školu v době revolučních změn ve společnosti i ve školství. Jeho autorita, vstřícnost a náročnost postavila školu na vyšší úroveň v organizaci i vzdělávání. Snad se mi podařilo úspěšně pokračovat.

70 let je tři čtvrtina století, a přesto se zdá jako chvilka. Chvilka, během které odmaturovaly stovky studentů, chvilka, během které předávali pedagogové, skutečné osobnosti doby, studentům své nejlepší znalosti i morální základy pro další úspěšná studia a život. Přejí proto škole stále plno sil, elánu i energie a dostatek nadšených pedagogů k uskutečnění smělých cílů, ať stále víc absolventů může s hrdostí říci: Jsem absolvent Gymnázia Hladnov.

Hlavní úkoly školy, vzdělávání a výchova, se navzájem prolínaly, ale hlavně dál a nově rozšiřovaly. Byly vybudovány nové odborné učebny-geografie, biologie, výpočetní techniky, výtvarné výchovy, hudebny i posilovny. Rozšiřoval se sportovní areál. V roce 1995 byly Ministerstvem školství schváleny učební osnovy sedmiletého studijního cyklu s vyučovacím jazykem španělština. Škola se stala prvním bilingvním gymnáziem s výukou španělského jazyka v Ostravě. V roce 1996 byl gymnáziu udělen statut Fakultní školy Pedagogické fakulty Ostravské univerzity. Výuka angličtiny byla nově obohacena o zahraničními jazykové kurzy.

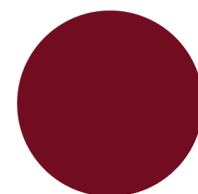
Výchovně vzdělávací proces se rozšířil o poznávací cesty za kulturou a poznáváním evropských států. Sportovní kurzy začaly být organizovány v Chorvatsku a lyžařské kurzy v Alpách. To, co je dnes běžné, bylo pro nás novou, neuvěřitelnou skutečností.

Mezi studenty vznikaly nové aktivity. Začal vysílat studentský rozhlas “Hlad“ a se stejným názvem vycházel i časopis. Pořádaly se každoroční školní akademie i slavnostní předávání maturitních vysvědčení na Slezskoostravské radnici. Veškerá uvedená činnost stmelovala kolektiv pedagogů i studentů. Z významných událostí uvádím návštěvu předsedy poslanecké sněmovny, dramatika a spisovatele Milana Uhdeho a poslankyně Dvořáčkové v roce 1995. Na besedě se studenty maturitních ročníků se diskutovalo o politické situaci a literatuře.

Moje vzpomínky jsou spojeny i s mým náhlým a nečekaným odchodem. Příčinou bylo nové, bez konkurzu dosazené, vedení školy. Bylo to překvapující jak pro mne, tak pro mé kolegy, žáky i rodiče. Nebyl čas na vyslovení díky. Tímto chci dodatečně poděkovat všem pedagogům, spolupracovníkům ve vedení školy Mgr. E. Sklenářové, Ing. J. Austové, ekonomce L. Szurmanové i L. Ptoszkové a všem ostatním zaměstnancům, kteří se mnou spolupracovali, za vstřícnost, pomoc v řešení problémů za vynikající práci. Snad jsme to dělali dobře.

Vzpomínal Petr Niedermertl

Která tři slova nejlépe vystihují Vaše středoškolská léta?

Tomáš Etzler

- novinář,
absolvent roku 1982

Zábava, učení, povinnosti

Jiří Pagáč

- místostarosta městského obvodu
Ostrava - Mariánské hory,,
absolvent roku 2010

Dospívání, sebepoznání (hledání
sebe), zorientování (ve škole -
vysoké atd.)

Renata Svientková

- cukrářka,
absolventka roku 1993

Svoboda, mládí, létání

Filip Klega

- básník, člen Vítrholc, laureát
Ceny Jiřího Orteny z roku 2023,
absolvent roku 2012

Gymnázium Hladnov Ostrava.

Renáta Břečková

- praktická lékařka pro dospělé,
absolventka roku 1992

změna, svoboda, budoucnost
(proběhla revoluce listopad
1989)

Která tři slova nejlépe vystihují Vaše středoškolská léta?

Josef Bělohlavý

- senior technik BOZP u ČEZ,
absolvent roku 1993

Mládí, síla, kamarádství

Václav Bělohlavý, starší

- hudební redaktor Českého
Rozhlasu, absolvent roku 1967

Cigarety, holky, už taky trochu
alkohol, ale především obrovské
nasávání kultury 60let - filmy,
divadlo, hudba, hlavně bigbít.

Václav Bělohlavý, mladší

- učitel angličtiny,
absolvent roku 1992

Z pohledu padesátníka je to
šmouha - studium, hospody,
taneční, vzpomínky hlavně
příjemné.

Óda na radost

- Tomáš Klimzsa, absolvent roku 2023

Zmlknete a usadte se rovně,
začíná vyprávění o Hladnově;
příběh snad zdá se býti smyšlen,
neb vezte, že i kdyby tak byl zamýšlen
ani zoufalý Tolkien v doutnající díře
by nevymyslel, co předám vám na papíře.

Na kopci, kde žádné kolo nevyjede,
stojí plné parkoviště, jež dále vede
do obrovské krychle hlídané jen úsměvy
dámy, s níž nechceš se dostat do výměny;
když přesto na tebe zvýší hlas,
vem nohy na ramena a zlom vaz!

Dále projdou jen ti, z nichž chytrost přímo ční
zbytek podlidí ať táhne kamsi na Matyčnín,
hladnováci jsou ostravská elita
žádná trapná z Priga jelita,
výše sepsaný rým, nechť všem ukáže,
že autor med kolem pusy nemaže.

Učitelský sbor má jednu hvězdu za druhou,
radši nebudu se zdržovat průpravou,
všichni jsou krásní, lesklí, bystří,
hebcí, moudří, šťastní, chytří.
Studenty vždy s otevřenou náručí
s láskou něčemu novému přiučí.

Z šedivého baráku stala se za léta
budova, kde i Apollón občas zalétá,
mnoho lidí vytvořila a ještě vytvoří,
pařáty do lidských dějin zanoří;
přečetli jste povídání od starého děda,
jestli ho neberete vážně, tak vám běda!

Střípky z historie

- Jan Psík, 6.S

Gymnázium Hladnov začalo plnit svou funkci v roce 1953. Letos tedy slaví jubilejní 70. výročí od svého založení. Nutno však podotknout několik zajímavých faktů: nejen že v současné budově se nachází teprve od roku 1985, ale čtyři desetiletí předtím fungovalo na Slezské Ostravě šestitřídní dívčí lyceum.

Dívčí lyceum existovalo, zásluhou Matice osvěty lidové pro Těšínsko, v učitelském ústavu, jenž býval na Michálkovické ulici, od roku 1911 do roku 1946. Ve své době šlo o velmi propagovaný druh školy, neboť dívky směly studovat

mocných pracích na šachtách, chlapci např. budovali větrné uzávěry a prachové zátarasý, odstraňovali zapomenuté nářadí, atd. Postupně ale byl tento druh praxe zastaven a studenti přešli do stavebnictví. Děvčata pracovala v navijárně elektromotorů, později v zahradnictví u Technických služeb města Ostravy (TAZSMO).

Roku 1959 byla JSŠ prodloužena do devátého ročníku, a tak vznikly dvanáctiletky (dále jen DSŠ). O tři roky později následovalo

ve všech ročnících se vyučovaly pouze čtyři - dvě hodiny teorie, dvě hodiny praxe - a to pouze v ročníku prvním, kde se po letech znovu objevila, jako volitelný předmět, latina. 1968 pak byla výrobní praxe zrušena definitivně.

Problémy nastaly na přelomu let 1965 a 1966, kdy terénní zlom, táhnoucí se pod hladnovským kopcem, zasáhl levou část budovy. Celá postižená část byla opatřena dřevěnou výztuží, celkem pět místností bylo zcela vyřazeno z provozu. V únoru 1966 pak byla, vzhledem k havarijnímu

Osudným se staré budově gymnázia stal 25. listopad 1976. Tehdy došlo k výbuchu plynu na mostu Pionýrů, který jednak zdemoloval most a jednak měl za následek opětovné, tentokrát definitivní odpojení školy od plynu. Až do května se proto vyučovalo na Gymnáziu v ulici Dr. Šmerala, na Hutnické fakultě VŠB a Hornicko-geologické fakultě na Hladnově. Následujících osm let probíhala výuka na Jazykové škole na Jízdárenské ulici v Moravské Ostravě (Mariánské hory).

Na školní rok 1985/86 se celá škola přestěhovala do nové, ještě nedokončené budovy zpátky na Slezské Ostravě, pouhých 300 metrů od té původní. Zde působí gymnázium dodnes. Prakticky celý rok spočíval ve vybavení učeben, laboratoří, zkrátka přípravě gymnázia k jeho vzdělávacím účelům. Byly zavedeny základy odborné praxe (ZOP) pro žáky, kteří místo vysoké školy zamířili po maturitě do pracovního procesu. Na výběr byla informatika a výpočetní technika, ekonomika, administrativa, stavebnictví, atd. První a čtvrté ročníky měly pouze teorii, druhé a třetí navíc dva týdny praxe.

Snímek ze stěhování školy

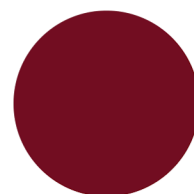

Snímek ze slavnostního otevření nové budovy. Na snímku přestřihuje pásku František Novosad, tehdejší čerstvý ředitel.

Škola nezůstala pozadu ani při sametové revoluci, v listopadu 1989. Vzniklo zde občanské fórum sestávající téměř ze všech pedagogických pracovníků. Tehdejšího ředitele, Františka Novosada, nahradil profesor Bořek Sklenář, během jehož funkčního období zanikly ZOP, branná výchova, chmelové a bramborové brigády, roku 1994 skončila poslední humanitní třída zaměřená na jazyky.

Gymnázium dodnes pořádá turistické zájezdy do Chorvatska, stejně tak i jazykové zájezdy do Německa, Francie, Velké Británie, Španělska, dokonce i do Egypta, Izraele a Spojených států amerických (USA). Gymnázium se také účastní nejrůznějších sportovních turnajů, v nichž jeho studenti svou alma mater reprezentují velmi úspěšně. Sport má, koneckonců, na Hladnově letitou tradici.

Přejme hladnovskému gymnáziu, aby nadále vydávalo světu schopné a vzdělané studenty a aby se zde i do budoucna držela příjemná, pohodyplná atmosféra.

Co se Vám vybaví jako první, když se řekne Hladnov?

Tomáš Etzler

- novinář,
absolvent roku 1982

Nejlepší doba mého života,
ale taktéž Jízdárna - období,
kdy se Hladnov stavěl, tak
nebyla půda na škole pevná a
stabilní, proto se učilo na
Jízdárně.

Filip Klega

- básník, člen Vítrholcu, laureát
Ceny Jiřího Orteny z roku 2023,
absolvent roku 2012

Vodojem.

Jiří Pagáč

- místostarosta městského obvodu
Ostrava - Mariánské hory,,
absolvent roku 2010

Nejlepší škola, jakou jsem si
mohl vybrat. S nostalgií
vzpomínám na vše, co jsem s
Hladnovem zažil a jsem za to
moc rád. Skvělá příprava do
dalšího vzdělávání a života
obecně.

Renata Svientková

- cukrářka,
absolventka roku 1993

Určitě si nepředstavím
kopec na Slezské, ale právě
svoje středoškolská léta
strávené na tamním
gymnáziu. Byl to opravdu
nádherný čas, který bych si
přála někdy vrátit. Bohužel
se mi to asi nepodaří a tak
zůstávají jen vzpomínky na
bezstarostný život
středoškoláka.

Co se Vám vybaví jako první, když se řekne Hladnov?

Josef Bělohlavý

- senior technik BOZP u ČEZ,
absolvent roku 1993

Vodojemy.

Václav Bělohlavý, starší

- hudební redaktor Českého
Rozhlasu, absolvent roku 1967

Vodárenská věž vedle /zároveň
rozhledna/, Důl Petr Bezruč za
zády, Sad P.B. vpředu, Metropol
kousek dole – a hlavně samotná
budova, rozlehlá, starobylá,
kvůli tektonické poruše a
poddolování místy se stojkami a
všelijak propadlými podlahami
na chodbách /část tuším 2.
ročníku jsme strávili kvůli
opravám budovy odpoledním
vyučováním na ZŠ Na Kamenci/,
ale romantiky jsme si užili ažaž.

Václav Bělohlavý, mladší

- učitel angličtiny,
absolvent roku 1992

Kopec, kde jsem strávil
značnou část svého života.

Renáta Břečková

- praktická lékařka pro dospělé,
absolventka roku 1992

Vůně školy, prosluněná třída,
přestávka.

El sistema de educación checo vs español

Český vs španělský edukační systém

Elena Lobo Sánchez
Profesora de Matemáticas

Učitelka matematiky

Javier Pecharromán
Profesor de
Física y Química

Učitel fyziky a chemie

¿Recordáis lo que os chocó más al entrar al sistema escolar de Chequia y al instituto checo?

E: Para mí fue cambiar las zapatillas de la calle por chanclas, y el sistema de valoración checo que es del 5 a 1, porque nosotros en España valoramos del 0 a 10.

J: Sí, el sistema de calificación por supuesto. No sé si fue el choque más grande, pero de primeras sí.

¿Qué sistema de valoración elegiríais, el de Chequia o el de España?

E: España, yo España.

J: Yo también, aunque el sistema checo es menos violento hacia los alumnos.

¿Por qué?

E: Yo incluso valorando aquí en mi cabeza me decanto por el de España. Me parece que el sistema checo no me deja hacer tanta diferencia y focalizar en los errores concretos.

J: A ver, a mí lo de las notas no me parece tan grave, pero en Chequia hay solo un punto para suspender, aquí el suspenso da mucho más miedo que en España.

Si pudierais cambiar una cosa en el sistema educativo checo, ¿cuál sería?

E: A mí me parece que estas secundarias que tenéis distintas, de ocho, seis, cuatro años, segregan mucho a la población. O sea aquí en la sección bilingüe todos sois un poco de la misma posición económica y social. Por otro lado, hay mucha gente que a lo mejor no pueda permitirse esos estudios por muchas razones. Por ejemplo en Ostrava hay una población muy grande de gitanos y yo en el instituto no he visto ninguno. No sé cómo solucionar este problema pero en un instituto en España te encuentras a gente de muchas situaciones socioeconómicas distintas.

J: Yo en concreto no cambiaría nada, quizá las horas cero :)

E: ¡Madre mía, sí! Las horas cero deberían estar prohibidas

Vzpomínáte si na největší šok při vstupu do českého edukačního systému a na naše gymnázium?

E: Pro mě to bylo nošení přezůvek a český systém známkování, který je 5-1, zatímco ten náš španělský 0-10.

J: Jo, to je pravda. Nevím, jestli to byl ten největší, ale na první dobrou určitě ano.

Jaký systém známkování byste si vybrali, český nebo španělský?

E: Španělský, za mě španělský.

J: Za mě taky.

Proč?

E: Já se i hodnotit v Česku pořád v hlavě řídím tím španělským. Mám pocit, že český systém známkování mě nenechá dostatečně rozlišovat a vysvětlit žákovi, kolik toho měl špatně.

J: No, mě to s těmi známkami nepřijde tak závažné, ale tady znamená propadnutí jen jeden stupeň známky. Propadnout je tu proto mnohem obávanější, než ve Španělsku.

Kdybyste v českém vzdělávacím systému mohli změnit jednu věc, která by to byla?

E: Zdá se mi, že tyto zdejší víceleté střední školy s osmi, šesti nebo čtyř ročním studiem, silně rozdělují společnost. Jen tady, na bilingvní sekci, jste skoro všichni ze stejné společenské vrstvy a ekonomické situace. Na druhou stranu je spousta lidí, kteří si z mnoha důvodů takové studium dovolit nemohou. Například v Ostravě je velká populace romů a já jsem tady ve škole neviděla skoro žádného. Nejsem si jistá, jak by se tento problém dal vyřešit, ale třeba na španělské střední škole najdete studenty z různých socioekonomických tříd.

J: Já bych asi nic konkrétního neměnil, jen možná nulté hodiny :)

E: Můj bože! Ano! Nulté hodiny by měly být zakázané.

¿Os sentís ya acostumbrados y os parece natural el sistema de educación checo?

E: Sí, yo creo que bien, te acostumbras.

J: Al principio todo es nuevo..

E: ..el sistema de Bakalář, dónde no entiendes nada..

J: ..sí, pero te ayuda el traductor de google..

E: Pero al cabo de un tiempo te adaptas y ya está. Somos seres adaptativos al final.

Případá vám, že jste již zvyklí a je pro vás český vzdělávací systém přirozený?

E: Ano, za mě dobrý, člověk si zvykne.

J: Samozřejmě, že ze začátku je vše nové..

E: ..systém Bakaláře, kde ničemu nerozumíš..

J: ..ano, ale google překladač pomůže hodně.

E: Jednou si ale zvykneš a je to. Vždyť jsme bytosti zvyklé se přizpůsobit.

Dycki Hladnof

- Jan Andrlé

Když jsem před 38 lety nastupoval na hladnovské gymnázium, ničím se výrazněji nelišilo od ostatních gymnázií v Ostravě. Při výběru školy rozhodlo to, že jsem přesně nevěděl, co chci v životě dále dělat. Kromě toho zde učila moje mamka, v minulosti zde studoval strejda. Hlavní roli však hrála poloha nové budovy: měl jsem ji jen 500 m od bydliště. Na gymnáziu samozřejmě bylo fajn, avšak kromě studia se zde nic moc nedělo. Vedl jej kádrově prověřený komunista, bývalý ředitel základní školy, což i přes verbálně proklamovanou perestrojku odpovídalo jeho přístupu jak ke studentům, tak k učitelům. Jeho zástupcem byl podobný, snad ještě více nekompetentní jedinec.

Proto není s podivem, že když jsme se rozhodovali, kterou školu si vybere naše starší dcera, nebylo o výběru školy pochyb. A další dcera, které je teprve 10 let, má jasnou představu. Sama nám opakovaně sdělila, že „by na jinou školu nešla“.

Závěrem, proč jsem napsal tento příspěvek? Především proto, že jsem byl o napsání této statě, jako dlouholetý přítel školy, požádán pro můj pohled na gymnázium zvenčí, a protože mám Hladnov rád.

I když to zní pateticky, Hladnov je fajn, Hladnov je nejlepší, vždycky Hladnov!!!

- Starý hladnovský emblem

Vryl se Vám do paměti některý z učitelů? Čím?

Tomáš Etzler

- novinář,
absolvent 1982

Učitelka, co se vryla do paměti, byla určitě moje třídní: Jeníková. Byla to rázná, ale zároveň velice milá paní.

Jiří Pagáč

- místostarosta městského obvodu
Ostrava - Mariánské hory,,
absolvent roku 2010

Obligátně zmíním jen třídní profesorku – Kateřinu Břuskovou Komendovou, protože měla porozumění pro nás – studenty a jsme dodnes přátelé, ale považoval bych za nefér zmínit jednoho na úkor ostatních. Kdybych měl před sebou fotku profesorského sboru z roku 2010, tak bych nastřílel všechna jména a o každém bych mohl vyprávět hodinu a bylo by to hezké povídání.

bude, tak co bychom se namáhaly" nebo "Nemůžu čekat příliš dlouho, nemám ještě nakoupeny vánoční dárky." Pak si ještě moc dobře vzpomínám na učitele biologie, kterého jsem potkala několik let po ukončení střední školy při výstupu na Lysou horu, kdy jsem se snažila psychicky podpořit svou malou dceru, aby dolezla nahoru a já ji nemusela nést. Pan učitel už sestupoval dolů a já jsem na můj dotaz " Že už je to kousek, pane učiteli?" očekávala podporu malého dítěte. Pan učitel se usmál a řekl "Ještě to máte pořádný kus cesty, holky".

Renata Svientková

- cukrářka,
absolventka roku 1993

Ano vryl. Nikdy nezapomenu na naši paní učitelku třídní Jaroslavu Austovou. Jak nás zvládala s grácií a vtipem, jí vlastním, vždy usměrnit. Jak nám pomáhala během studia, jak nás připravovala k maturitním zkouškám a jak během nich za nás bojovala. Však ona sama nejlépe ví, jak. Také nikdy nezapomenu na našeho angličtináře a jeho pověstné hlášky: "Bude to ještě dnes, já musím pro dítě do školky!" nebo " ..... nehty máme nalakované, diskoška

Vryl se Vám do paměti některý z učitelů? Čím?

Josef Bělohlavý

- senior technik BOZP u ČEZ,
absolvent roku 1993

Hýža - učil nejen naši generaci, ale i tu předchozí

Václav Bělohlavý, starší

- hudební redaktor Českého
Rozhlasu, absolvent roku 1967

Třídní prof. Skřivánková.
Férovým přístupem i snahou
/přes vlastní spíše
konzervativní založení/ přiblížit
nám současnou kulturní
modernu včetně Bohumila
Hrabala, ačkoli oněm říkala, že
je to sprosták. Učila nás češtinu
a ruštinu. Vilém Srovnal
/matematika a deskriptiva/.
Svérázná figurka, ale naučil.
Alois Sitta /taky matematika,
ale pro nás pár, co měli zájem,
hlavně nepovinná latina coby
brána k dalším jazykům, pro
budoucí mediky pak
odbornému názvosloví/.

Václav Bělohlavý, mladší

- učitel angličtiny,
absolvent roku 1992

J. Austová - 12 roků po maturitě
jsem byl schopný ohromovat na
vysoké škole znalostmi z chemie,
převážně z jejich hodin. A to, že
se tam poměrně často řvalo
smíchy.

Filip Klega

- básník, člen Vitrholc, laureát
Ceny Jiřího Orteny z roku 2023,
absolvent roku 2012

Tak těch bylo určitě víc.
Nejzásadnější pro mne však je
paní učitelka Radimcová
(dnes Hurtová), ta to
perfektně uměla s poezií i s
rokenrolem.

Renáta Břečková

- praktická lékařka pro dospělé,
absolventka roku 1992

Profesor Foltera - milovala
jsem matematiku
Profesor David - skvěle nás
připravil na maturitu a mě na
studium medicíny

Jak jsem chodila na Hladnov

Bylo by romantické říct, že se veškeré mé myšlenky ohledně studia na střední škole vždy upínaly ke gymnáziu Hladnov. Ve skutečnosti jsem neměla ponětí, kde se takový Hladnov nachází. Slezská Ostrava byla mě, dítěti Poruby, vzdáleným a neznámým světem. V mé paměti se mi sice podařilo přiřadit tuto část Ostravy k zoologické zahradě, ale panorama kopce, do nějž jsou zasazeny pověstné Bazaly a nad kterým se tyčí monumentální vodojemy, mi bylo naprosto cizí. Prvního září roku 2006 pro mě tedy bylo téměř jako expedicí do exotické krajiny. Nenápadná budova plná rozličných učeben a tajemných kabinetů s vědomostmi mnoha generací profesorů. Nánosy knih, map, žiněnek i kádinek, které vytváří to nejlepší podhoubí pro růst nových generací. A tak se gymnázium Hladnov stalo místem, které mě nasálo jako malou holku a o pár let později vyplivlo jako dospělého jedince.

Věřím, že mi celý učitelský sbor dá za pravdu, pokud řeknu, že tento přerod nebyl u mě, ani u mých spolužáků (a pravděpodobně ani u dalších generací studentů), vůbec jednoduchým procesem. U některých ještě několik let po maturitě nebylo jasné, zda šlo o proces úspěšný či nikoliv.

Nevím, zda jsem se já zapsala do podvědomí některých svých kantorů. Je však několik profesorů, kteří se zapsali do podvědomí mě a mým spolužákům. Někteří z nich ovlivnili naše životy tak moc, že to možná ani oni sami dodnes netuší.

Středobodem každé hodiny byl samozřejmě profesor, který byl po celých čtyřicet pět minut pánem našich prožitků a emocí. Čeština a dějepis byly vždy prostorem pro vyjádření vlastní osobitosti. Po hodinách matematiky často balzám na naše pošramocené duše. Hodiny chemie a fyziky byly sice zahájeny ve všeobecné hrůze a strachu, ten však velmi rychle vymizel po vyvolání nešťastníků, kteří ten den dostali Černého Petra. Přírodopis byl klidným ostrovem v okolní bouři, téměř

všichni z nás pociťovali ten všudypřítomný klid a zen po usednutí do lavice v přírodovědecké učebně. Tělocvik byl chápán velmi individuálně – pro někoho příležitost k protažení unavených končetin, pro někoho příležitost k pravidelnému zapomínání cvičebního úboru. Výuka anglického, německého i francouzského jazyka byla rok od roku větší výzva – pro nás studenty, i pro samotné vyučující. Ti nejzdatnější si po maturitě dokázali v kavárně objednat kávu. Snad mohu mluvit za všechny z nás, pokud řeknu, že největší emoce jsme vždy prožívali v hodinách Základů společenských vět. Po celé čtyři roky měla každá hodina stejný a pravidelný řád a možná snad tento předvídatelný rytmus v nás vyvolával největší hrůzu. Od přezkoušení, přes aktuality až k preciznímu zápisu mluvného slova. Troufám si říct, že nikdo z nás již nikdy nezapomene na Sokrata, ani Kanta. Úkol byl splněn.

Čtyři roky na gymnáziu Hladnov byly intenzivní a často plné vášně - nejen té studijní. Zanechaly ve mě spoustu nových znalostí, životních ambicí i vzpomínek. I přes to, že se mé studium neobešlo bez odřených uší a občasného balancování mezi dobrem a zlem, troufám si říct, že bude vždy patřit mezi nejhezčí etapy mého života.

Petra Šnirchová

Toto není Petra Šnirchová, jen další snímek ze starobylého Hladnova

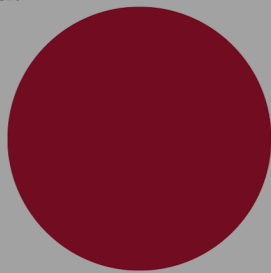
Septima 97

4 roky na gymnáziu Hladnov byly těmi nejlepšími z celého období mého studia.

Zažili jsme spoustu nepopsatelných chvil, mezi které se řadí nejen výuka samotná, ale také výlety, zájezdy a kurzy. Z výuky si naprosto přesně pamatuji hodiny českého jazyka, kdy jsme při vstupu paní učitelky Matulové do třídy všichni doslova zkoprněli a čekali, až vysloví onen ortel, kdo to dnes „slízne“ a užije si svých 5 minut slávy před tabulí. Poté následoval její čtyřicetiminutový monolog s procházením se mezi lavicemi a naše naprosto „vypsané ruce“. Oproti tomu hodiny biologie s panem učitelem Davidem byly velkou demokracií v podobě psaní a posílání Liebesbriefů. Test se pak skládal z dobře a podrobně vypracovaných taháků. Nesmím také opomenout nepřeslechnutelný povel: „Lajna!“ z úst pana učitele Rachfalíka na začátku každé hodiny tělocviku.

Byly to prostě krásné roky.
Děkuji, Hladnove, za ně!

Hana Procházková

na zobcovou flétnu. Ještě dnes mi píská v uších, když si vzpomenu, jak se patnáct sekundánů se vši vervou snaží z flétny vyloudit tóny lidové písně Kočka leze dírou.

Bylo to náročné období, ale také nesmírně vzrušující. Pro nás to byl začátek naší vzdělávací cesty a Gymnázium Hladnov bylo naší první zastávkou. Myslím, že můžu mluvit za všechny ze své Septimy 97, když řeknu, že cítíme hrdost na to, že jsme byli součástí této úžasné školy.

Petra Žižlavská

*V tomto snímku se nenachází ani p. Žižlavská ani p. Procházková.
Jedná se opět pouze o snímek starobylého Hladnova.*

Co byste nečekali, že vás Hladnov naučí?

Tomáš Etzler

- novinář,
absolvent roku 1982

To jak mě Hladnov připravil na vysokou školu a taktéž věci, co jsem řekl předtím (viz otázka č.2)

Jiří Pagáč

- místostarosta městského obvodu
Ostrava - Mariánské hory,,
absolvent roku 2010

K této otázce mě napadá spousta odpovědí a všechny by se točily kolem lyžařského výcviku a obecně výjezdů mimo Ostravu. Každý ať si v tom najde, co chce, já třeba řeknu, že mě na Hladnově naučili lyžovat :)

Renata Svientková

- cukrářka,
absolventka roku 1993

Hladnov nám dal základy a to jak s nimi, kdo naložil už zůstalo na nás. A já věřím, že jsme se úkolu zhostili, jak nejlépe jsme uměli.

Filip Klega

- básník, člen Vítrholc, laureát
Ceny Jiřího Orteny z roku 2023,
absolvent roku 2012

Nic.

Co byste nečekali, že vás Hladnov naučí?

Josef Bělohlavý

- senior technik BOZP u ČEZ,
absolvent roku 1993

Zažil jsem v době studia sametovou revoluci - takže prožívat zásadní životní změny.

Renáta Břečková

- praktická lékařka pro dospělé,
absolventka roku 1992

Přišla jsem ze základní školy v Ostravě Kunčicích, kde jsem bez zbytečného plýtvání energií byla za hvězdu. Na gymnáziu jsem těžce narazila, nic nebylo zadarmo a musela jsem se začít hodně snažit a učit a i tak jsem dostala občas po držce. Naučila jsem se učit, soutěžit a prohrávat.

Václav Bělohlavý, starší

- hudební redaktor Českého
Rozhlasu, absolvent roku 1967

Vzhledem k tomu, že jsme byli pořád v jednom baráku a v kontaktu s vyššími ročníky, tak aspoň pro mne o nic nečekaného nešlo, vývoj byl jaksi plynulý. A ony ty roky /1964-1967/ byly obecně tak inspirativní, že jsme mohli nasávat život plnými doušky – včetně studia. I když pravda měli jsme většinou vlastní mantinely nastaveny úžeji a pevněji. Ale třeba je to jen stařecký dojem.

Václav Bělohlavý, mladší

- učitel angličtiny,
absolvent roku 1992

Že mezi lidmi s ukončeným vysokoškolským vzděláním se vyskytuje malost a omezenost, to mě nikdy předtím nenapadlo. Nemyslím to jako stížnost, silně převažují dojmy dobré.

Vnímali jste onu pověstnou rivalitu mezi Hladnovem a Matičním?

Tomáš Etzler

- novinář,
absolvent roku 1982

Rivalitu jsme, tak moc nevnímali. Spíše se to bralo tak, že Matiční byla taková více formální až moc seriózní (smetánka) a my z Hladnova jsme byli více při zemi.

Jiří Pagáč

- místostarosta městského obvodu
Ostrava - Mariánské hory,,
absolvent roku 2010

V roce 2006, když jsem si vybíral střední školu, tak běžela fáma, že se na Matičním berou drogy ve velkém. Samozřejmě nevím, co na tom bylo pravdy, ale mé rozhodnutí to bezpochyby ovlivnilo. Rivalitu jsem pak nijak nevnímal a pověstná rivalita byla asi spíš jen pověstí. Dneska bych řekl, že si každý tu svou školu může chválit, jak chce, ale důležité jsou výsledky, tedy převis uchazečů na přijímačkách, atraktivita studijních oborů, uplatnění absolventů na VŠ atd., a v tom si myslím, že Hladnov rozhodně nezaostává.

Renata Svientková

- cukrářka,
absolventka roku 1993

Matiční?? Kde to je? Ne rivalitu jsem nevnímala.

Vnímali jste onu pověstnou rivalitu mezi Hladnovem a Matičním?

Josef Bělohlavý

- senior technik BOZP u ČEZ,
absolvent roku 1993

Pouze jen v pověstech.

**Václav Bělohlavý,
starší**

- hudební redaktor Českého
Rozhlasu, absolvent roku 1967

Za nás to byla Šmeralka, osobně jsem žádnou rivalitu nepocítil, Hladnov byl spádovým „gymplem“ pro slezskou část Ostravy včetně Vratimova, zezdola k nám nahoru mířily osoby spíše problematické chováním či prospěchem, ačkoli ani to nebylo na škodu. Pokud jde o úspěšnost absolventů, myslím, že se nemáme za co stydět.

**Václav Bělohlavý,
mladší**

- učitel angličtiny,
absolvent roku 1992

Ani ne, jednalo se spíše o drobnou zlomyslnost, že když jsme se někde nechovali spořádaně, tu a tam jsme utrousili něco o Šmeralce, aby bylo zřejmé, že ti hodní jsou na kopci. V prváku nám to poradil jeden učitel,

Filip Klega

- básník, člen Vítrolc, laureát
Ceny Jiřího Orteny z roku 2023,
absolvent roku 2012

Já ne, studenti z Matiční si ovšem z Hladnova pořád dělali legraci. Nechápal jsem proč. Přijde mi to jako ta nesmyslná rivalita Praha proti Brnu. Brno i Hladnov jsou v pohodě, proti Praze nebo Matiční nic nemám.

Renáta Břečková

- praktická lékařka pro dospělé,
absolventka roku 1992

Samozřejmě. Oni byli privilegovaní a pořád měli volno, my jsme se pořád museli učit a nechápu, kde vzali myšlenku, že jsou něco „lepšího“. :)))

Vážení a milí studenti, učitelé a přátelé Gymnázia Hladnov,

děkujeme Vám za přečtení tohoto čísla školních novin Hladnoticias, vydaném k příležitosti 70. výročí gymnázia Hladnov.

Jsme vděční, že jsme se mohli společně s Vámi tímto způsobem poohlédnout za historií naší školy.

Doufáme, že jste našli trochu nostalgie, potěšení nebo nových poznání ve vzpomínkových fejetonech, exkluzivních rozhovorech s bývalými studenty či střípcích z historie Hladnova.

Těšíme se na to, co bude Hladnov čekat v budoucnu, v jeho další dekádě.

Za redakční tým Hladnoticias mu přejeme jen to nejlepší, velkou spoustu nových projektů, skvělých žáků i učitelů, minimum průserů a velkou spoustu nových, naučených informací.

Budeme se na Vás těšit v našem dalším čísle, načtenou!

Za Hladnoticias

Viktorie Pražáková

